

ГУВЕР ВЗИВАЄ ДО НАСТУПУ  
ПРОТИ ДЕПРЕСІЇ

ПЕВНИЙ, ЩО ВІРА ПРИНЕСЕ ОСТАТОЧНУ ПОБІДУ. КАЖЕ, ЩО ВІРТИ В МАЙБУТНІ АМЕРИКИ, ЗНАЧИТЬ, НАЙМЕНШЕ РИЗИКУВАТИ.

ВАШИНГТОН. — Прийшов час, коли треба будити в Америці того духа, що зробив її великою, говорив президент Гувер у своїй промові, яку вголосив радіом, розповідаючи «Бейбі Бонд» кампанію. Президент взивав населення купувати отці бонди і пустити в рух переховувані по домах гроші, щоби в цей спосіб облекшити боротьбу з депресією.

Отся кампанія, говорив президент, дає кождому горожанинові нагоду прислужитися добрій справі й поводитися так, як наказує славна традиція краю, що побудована на змаганнях одиниць та на їхній відвазі, енергії й ідеалізмі.

Президент радив не покладатися з змаганнях піднести край на нікого, а тільки вірити у власні сили, бо тільки віра у власні сили і віра в світлу будучність Америки принесе перемогу в боротьбі з американського народу з депресією. Влада, казав президент, не дасть собі ради з лихом; вона не приверне добробуту, бо доконати цього може тільки народ.

ЛІНДБЕРГ ШУКАЄ РАТУНКУ В БАНДИТІВ.  
ГОПБЕЛ (Нью Джерсі). — Вся можлива поміч, яку дістали Ліндберги від федеральної влади, стейту Нью Джерсі і десятки інших стейтів, не дала до сім'ї ніяких позитивних вислідів. У викрадення малого сина Ліндберга замотано Генрі Джансона, моряка, котрий був у близьких зносинах з мисс Гов, нянькою дитини, але покинув, хоч його кілька разів довго переслухували, не довідавшись поліція і детективи нічого такого, що вказувало б на сліди, по яких можна би йти до того, що є з дитиною та де вона знаходиться.

Отсе все довело Чарла Ліндберга і його жінку до того, що вони оголосили в пресі свою згоду на те, щоби справою вишукування дитини зайнялися давні бандити, Селві Спінгел і Ірвінг Біш.

ПО ЦЕРКВАХ ДАЛІ МОЛЮТЬСЯ ЗА ПОВОРОТ  
ДИТИНИ ЛІНДБЕРГІВ.

НЮ ЙОРК. — В католицькій і протестантській церкві та в багатьох інших церквах ріжних вір відомо минулої неділі спеціальні молитви з проханням до Бога про милосердя над терпіннями Ліндбергів і про поворот викраденого їм сина.

Разом з тим ріжні проповідники заповідали, що викрадення дитини Ліндберга є заповіддю гірших частів, які настануть, а які є впливом того, що люди відпадають від віри в Бога.

ПРОТИ НАКЛАДАННЯ З БАНДИТАМИ.  
ДІТРОЙТ. — Священник Чарлз Кулін говорив радіом, що він прийняв з острахом до відома повідомлення, що Ліндберги уклали в переговори з історичними бандитами, щоби при їх допомозі дістати назад дитину. Він каже, що це завдання міг би виконати далеко краще перший-літній католицький сиротинець, котрому могли би звернути дитину ті, що її викрали, з повним довіром, що дістануть викуп та не будуть видані власті.

Він казав далі, що таке прохання, з яким Ліндберги звернули до бандитів, вказує, що бандити є в Америці всемогутніми. І це те, говорив о. Кулін, до чого довела Америку прогнибіла.

ЗАМАХ НА ПРЕЗИДЕНТА ПЕРУ.  
ЛІМА. — Хосе Мельгар Маркес, член політичної партії, яка стоїла в опозиції до лівих, ранив революційним вистрілом Санхеа Сера, президента республіки Перу. Разом з президентом ранено ще дві особи.

Замах відбувся в церкві, в якій було повно публіки з найвищих сфер.

## ЗІ ВСІХ СТОРІН ДОНОСЯТЬ ПРО ВЕЛИКУ БУРЮ.

НЮ ЙОРК. — В неділю і понеділок шаліла здовж Атлантичного побережжя велика буря, яка наробила багато шкоди. Щодо жертв у людей напевно знати наразі те, що в Атлантиці Сіті потонули п'ять членів берегової сторожі, які ратували по тонуючих підчас бурі рибаків.

З усіх б'льших міст Америки наспівали в той самий час телеграми, які доносили також про великі бурі й жертви в людях.

## МЕДВЕДІ НЕ ПЕРЕСПАЛИ ЗИМИ.

БІЖОН (Нью Йорк). — Майор Бедж каже, що по горах волочаться медведі, а люди кажуть, що вже йде весна, бо медведі пробудилися. Тимчасом, каже майор, що цього року медведі цілком не засипляли на зиму. Це він зарвався перший раз за всі свої літа.

## ПРОТИ ЕКОНОМІЧНОГО БОЙКОТУ.

НЮ ГЕРВЕН. — Професор Ейхсгофського університету, Едвін Борнгардт, є проти економічного бойкоту, зверненого проти Японії. Він каже, що такий бойкот не принісши миру, а тільки спровокує війну, бо бойкот є воєнним засобом, а не мирним.

## СОРОМ ДЛЯ АМЕРИКИ.

Німечка та з'югані іде європейська преса багато місце про викрадення дитини у Ліндберга. Вся Європа одностайно називає це скандалом для Америки й політиком для її адміністрації.

## ЯК ЧИТАЮТЬ У ПРАЗІ.

Прага, як інші великі європейські міста, має прилюдні місця виконавцями книг. У минулому році в цих читальнях 942,903 читачів позичили 2,409,322 книжки. За рік число прочитаних книжок зросло на 304,387 томів. На кожного мешканця Праги припадає приблизно три книжки річно.

## ПРИМУСОВІ ТАБЛИЧКИ.

Тернопільське староство розіслало по громадах тернопільського повіту малювані таблиці з номерами домі в усіх 70 сот. Кожний селянин примусово мусить таку таблицю купити.

## БАТЬКО ТА СИН УБІВНИКАМИ.

У Книжній Любичі, повіт Рави Руска, через нещасне кохання трапилося нещастя. Донька селянина Івана Пукта була судженою 22-літнього Івана Зубрицького, а описав за разом батька збрала з ним. Зубрицький прийшов з кількома парубками під хату Пукти напав на нього. З хати вийшов син Пукти, 18-літній Олександр, і в обороні батька ударив скіркою обличчя Зубрицького. Обидва Пукти, батька та сина, арештували й привезли до Львова.

## СПИСОВИЙ КОМСАР, ЧИ ХЕМИК?

У присілку Янів (Станчанин, пов. Городок) був списовий комсарем учитель Антон Касик (Поліж, хоч батько його Чех, а мати Українка). Цей комсар не виповнював ніде рубрики «рідна мова», а на домагаючи людей говорив, що це приказ від надкомісарів Садорського, учителя з села Оборонихи, виповнювати ці рубрики вдома. Та селянин Миколай Данко, звааний Бузюк, уперся і не хотів підписати аркушу, ну і комсар мусів написати йому мову «українська», одначе лараз в хаті за лізничника Владислава Ленчака (Поліж) уступив що рубрику хеміко за помічю т. в. в. «лізничника». Таких «поправок» було дуже багато. Це все може потвердити навіть присягою в суді громадянин Іван Діхуч, звааний Сепі, списовий муж довіря і громадський асесор у Станчанах.

## СВЯТОЧНА КРАДІВ В СОКАЛЬСЬКІЙ ЦЕРКВІ.

В перший день Різдва дав замкнутися в сокальській церкві св. Петра і Павла Миколай Гринюк, мешканець передмістя. Це не була його перша спроба в цьому напрямі, та цим разом йому не повелось. Не тільки в кісці не знайшов грошей — було всього 170 ал., — але й леді почули, як він доломив вилупав собі ліху в дверях, щоб утерти з лідом вилупав в ризі поцілці. Там пролізав, щоб вже лідів в церкві кіло 400 згод, при йому мислив свого співника, Василь Іванчик. Поліція арештувала Іванчика, але враз так вивести на його.

ДЕБАТУЮТЬ НАД ТИМ, ЩО  
ТАКЕ ХАРАКТЕР.

В салі Школи Виховання Нейборського Університету почався в п'ятницю дво-денна конференція, майже всі присвячені спеціально справі характеру.

Ріжні вчені підіймали до розуміння характеру з ріжних точок. Професор Зорбо з Нейборського Університету говорив, що кожда суспільність старється встановити правила зохвона для членів родини, школи й громади, відтак старється впровадити ці правила в дітві та заставити їх відповідно до них поступати. Д-р Марк Мей говорив, що характер це здібність ходити старими дорогами й відвагу шукати нових доріг. Д-р Старбак називав характером збірку тих думок, ставиць і, зохвона, що цікують дану людину.

## ЩЕ ОДНА СТОРІНКА З КОНСКРИПЦІЇ.

В містечку Тарнаурі (пов. Скалат) переводив конскрипцію поштар (Поліж) і вчителька Бернардіна (Поліж). Не досить, що не було доводилося аркушу, то ще на відповіді, що мова українська, вчителька Бернардіна кричала: «Це за українська. Єшче бачили межи Українцями, не попаматіте! Зрештою у жодній Україні дитинах не слухали!» Міжком, що інспектор надає таку конскрипцію про Україну нічого не чути.

## ЧАСОПИСИ В БРАЗИЛІ.

В Бразилії виходить 2,960 часописів wraz з періодичними журналами. Найбільше виходить у Сан Паулу (703), Парана має 74, Рио Гранде до Норте лише 20.

## НЕМА ХЛІВА ДЛЯ НАВИХ.

Про це, як на ділі виглядає польська добра воля, хай говорять один свіжий факт. Існує у Львові Будинчик Писемство Зяшківської і Спілка, а якому працювали такі українці України. Як ось підприємство це заключило з міністерством договір у співпрацю будинчик для летувства в Спілці. Підприємство нещодавно зисало, бо матиме забезпечену працю на одній, за яку певно будуть добре платити. Та це з потерпіння наші люди, яких без припинення звільнено зі служби. На запит, поставлений дирекції цієї відповідної, що не вона зробила не в власній спомину.

## ПОЛЬСЬКИЙ ЙОРДАН.

Два 6-го січня ц. р. святяли на Сокалі на «Тихх Криві» воду на річк. Беаза. На цей перший «польський Йордан» поспішила маса цікавих, тож нічого дивного, що свято випало «дямонічній». Новий латинський парох взагалі виступав проти всякого релігійного «васування», прийняв грецький обряд за латинський, відкинув «нездорових» від церкви до костелів, де вони не потребують «молитви до святої» (натяк на руйнування, яке ще залишилося з часу малювання церкви).

## ОБЛАВА В КАРПАТАХ.

На полігонах біля Косова в часі облави на підозрілих осіб стріляли до вітківського Дмитра Мірошуща, ранив його. Ранений упав зі скелі 20 метрів висотою і загинув.

## УТРАКВІЗАЦІЯ В ПРАКТИЦІ.

В селі Мокре (на Волині) від 1925-го року існує утраквістична школа, дебо з українською і польською мовою навчання. Так повинно бути, і дієтичність управителів школи. В. Петрівський, який виключно по польськи, а українську мову ігнорує. Ній на хвилині від початку цього шкільного року до цього часу діти показали заведених чотири українські букви. Таке поступовання учительки викликає серед батьків зрозуміле огірчення та нехті до школи.

## МУРИНИ ПОВІЛЮЮТЬ.

Вчені продумують, якби то барву людської шкіри змінили. До Лондону спроводили багато хамелеонів і роблять отакі досвіди: як замкнуті хамелеони до білої коробочки, то він по 30 годинах біліє, а як до чорної, то він уже по 10 годинах чорніє. А коли йому вирізати підшкірні жезла, то хамелеон не змінє барви. На цій підставі вчені дійшли до висновку: робити Муршам, підшкірні арістрикувати субстанцію з жезл хамелеонів, і тоді Муршини стануть білими.

## БАНДИТИЗМ, ЧИ ЗДИЧНИННЯ?

Традиційним звичаєм пішли хлопці, члени читальні «Прогреси» в Століни, пов. Радеків, ввечерю другого дня Різдва св. Св. Климента в «Пану Шкут». Було три партії козляків. На них напали місцеві авантюристи розбійники: Павло Смет, Ян Біра і Міхал Едвартович (два останні «Поліж») під проводом опришка Івана Довжиків, що був караним кількакратно за злодійство і побила козляків колами. Тяжко побитих оглянув лікар, а справу передано постеруковій поліції в Топоріві.

## ІНЖИНИРИ КУХОВАРСТВА.

Англійське міністерство праці рішило завести у вищих школах і деяких професійних окремі катедри куховарства. Жінки, що задууть іспити з цього предмету, матимуть титул «інженірів домашнього господарства» і зможуть управляти ріжними господарськими підприємствами та шпиталами.

## ВІДОМІН КОНСКРИПЦІЇ.

В селі Довжичів, пов. Сокаль, була конскрипційним комсарем учителька п. Харкова. За те, що вона записала Українців римо-католиків на їхнє бажання Українцями, збіла до неї спеціальна комісія на допит. Її визнавали до Сокаля й Беаза до суку, а коли вона не могла з'явитися, її відставили постерукові.

## ВЖЕ НЕ БУДЕМО ХРОПТИ.

Апарат проти хронічного нудисарем один лондонський інженер. Цей винахід має в собі мікрофон, що вводить у складний механізм. Коли особа в спі починає хроніти, апарат висуває голку, яка коє її так, що вона мусить промолвити. Винахідник вірить, що цей апарат матиме успіх у численних подружжів, які часом сварились току, що друга похвалити хроніти і не дає першій спати. Апарат новини не мати ще таку дурну чароливу голку, від якої особа після прокуту мала би негайно знову заснути.

НОВІ ЖЕРТВІ БОЛЬШЕВИЦЬКИХ  
РОЗСТРІЛІВ

РУМУНСЬКА ПОГРАНИЧНА СТОРОЖА ЗБРАЛА 200 ТРУПІВ УБИТИХ СЕЛЯН, ЩО ТІКАЛИ З УКРАЇНИ.

БУКАРЕШТ (Румунія). — Стрілянина на замерзлій ріці Дністер, що триває вже третій тиждень кождої ночі, була особливо жава в ночі на 5 березня. В ту ніч більша група селян старалась перебраться з радянщини через Дністер до Бесарабії. На ранок румунська сторожа збрала на бесарабській стороні Дністра ще кількадесятів свіжих трупів. Таким чином за два останні дні румунська погранічна сторожа збрала більше як 200 трупів розстріляних большевиками селян, які старались втекти з радянської України до Бесарабії.

Тож ночі на 5 березня румунська сторожа бачила на Дністрі двоє саней наладованих утікачами з України, які в околиці Тягині хотіли перебраться до Бесарабії. Радянська погранічна сторожа обстріляла кулями утікачів. Одні сани таки дібралися до бесарабського берега. На них було 6 осіб, між якими троє татар поранених. Другі сани залишилися посеред ріки, бо в них були постріляні коні, а що сталося з тими людьми, які були на тих саних, не відомо, бо румунська сторожа не може перевести розсліду на радянській стороні Дністра.

Російсько-румунська слідча комісія негайно виїхала в цей район на слідство. Подібні повідомлення приходить також з інших погранічних румунських станцій, які лежать здовж Дністра, що свідчить про масову втечу селян з радянської України. В ночі на 6 березня на бесарабській беріг Дністра перебралися 16 українських селян, яких тяжко обстрілювали російські погранічні сторожі та чекісти.

## ЗАМАХ НА РАДНИКА НІМЕЦЬКОГО ПОСОЛЬСТВА.

МОСКВА (СССР). — Недалеко німецького посольства поранено радника посольства, Фріца фон Твардовського. Написник стрілив кілька разів з револьвера в задні вікони автомобіля, на якому їхав Твардовський до посольства. На автомобілі був прапор німецького посольства.

Рана не загрожує життю п. Твардовського, а кулю з рани вже витягнуто. Написника арештовано. Він називається Юда Штерн, 28 літ віку, й назвав себе бувшим студентом московського університету.

## ЯПОНЦІ БУДУТЬ ДАТИ НАСТУПАТИ.

ШАНГГАЙ (Китай). — У район Шанггаю прибуло ще п'ять тисяч японських жовнірів. Сподіваються, що загальне число японської армії тут буде вийде 70 тисяч. Японці сподіваються такс скучення своїх військ туди, що Китайці все підвозять у район Шанггаю свої підкріплення. Невеличкі бої відбуваються на всьому фронті в шанггайському напрямі.

Китайці сподіваються дальшого наступу Японців у глибину Китаю з метою захопити в свої руки столицю Нанкін.

## ЯПОНЦІ ЗАГРОЖУЮТЬ ВИСТУПИТИ З ЛІГНІ НАЦІЇ.

ТОКІО (Японія). — Тут все більше зростає агітація за вихід Японії з Ліги Нації. Японці чують дуже вражені гострими виступами малих держав у Лізі Нації проти японської воєнної авантюри в Китаю та в Манчжурії. Офіційні урядові кола все більше прислухуються до цієї агітації, а тому можна сподіватися, що Японія виступить з Ліги Нації.

## МОСКВА БОЯТЬСЯ НАПАДУ ЯПОНІЇ.

МОСКВА (СССР). — Газета «Правда» вмістила більшу статтю про японську політику взагалі та про наміри Японії. Газета твердить, що Японія, закріпившись у Манчжурії та забезпечивши собі союз з боку Китаю, розпочне наступ на радянський Далекій Схід.

Газета говорить, що Японці сподіваються при допомозі російських «білогвардійців» захопити східний Сибір до озера Байкал. Зпочатку для прикриття своїх намірів Японія сформує «незалежний» уряд білогвардійців, як не вона робить тепер у Манчжурії.

## ПАНЕАЛІПСЬКА ЮНІЯ.

МОСКВА (СССР). — Кореспондент газети «Звєстія» повідомляє з Риги, що там закінчено переговори між Латвією, Естонією та Литвою в справі утворення юнії з отсх прибалтійських держав. Юнія має знаходитися під протекторатом Ліги Нації.

## БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ КОРЕСПОНДЕНТ ГОВОРИТЬ, ЩО ЦЕЙ ТІСНИЙ БЛОК ТРОХ ДЕРЖАВ, ЗА СПИНОЮ ЯКОГО СТОЙТЬ ПОЛЬЩА, БУДЕ СКЕРОВАНИЙ ПРОТИ РАДІАЦІЙНОЇ.

## КІНЕЦЬ ФАШИСТСЬКОЇ АВАНТЮРИ.

ГЕЛЬСІНГФОРС (Фінляндія). — Урядом фінської заходила головуку квартиру фашистів повстанців і арештували всіх лідерів на чолі з генералом Валенкіном. Фашистські бові віддали розшилятися домі в таким чином повстання покінчено. В державі наступив повний спокій.

## "СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays.  
At 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.  
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.  
Edited by Editorial Committee

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.  
on March 30, 1916, under the Act of March 3, 1879.  
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103  
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

| SUBSCRIPTION RATES:            |         | ПЕРЕПІДАЧА:                |         |
|--------------------------------|---------|----------------------------|---------|
| Three cents a copy             |         | Політичне число три центи. |         |
| One year                       | \$ 7.00 | Ha рік                     | \$ 7.00 |
| Six months                     | \$ 3.75 | Ha шість місяців           | \$ 3.75 |
| Three months                   | \$ 2.00 | Ha три місяці              | \$ 2.00 |
| Foreign and Jersey City Rates: |         | В Джерсі Сіті і Заграницю: |         |
| One year                       | \$10.00 | Ha рік                     | \$10.00 |
| Six months                     | \$ 5.00 | Ha шість місяців           | \$ 5.00 |
| Three months                   | \$ 2.75 | Ha три місяці              | \$ 2.75 |

За оголошення редакції не відповідає.  
34 кожному зміню адресу платити 10 центів.  
3 Канади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.  
Тел. "Свобода": Montgomery 5-0498. Тел. V. H. Соколя: Montgomery 5-1838.  
Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

## БЕЗРОБІТТЯ І КОНГРЕС

Велфейр Комітет оф Нью Йорк Сіті" видала дві заяви про наслідки безробіття. Один рапорт відносився до впливу безробіття на родину, а другий до занепаду життєвої столиці. Цей другий рапорт розкриває важкі факти.

На основі докладних розслідувань згадана Комісія вказує, що родини терплять через недостатню відповідну поживи. Діти, що давніше пили молоко, тепер пють каву, для них менше пожиточку, а навіть шкідливу. Діти їдять менше оточів і ярини. М'ясо подають тільки раз на тиждень, але зовсім обходяться без нього. Рівень відживлення стає щораз гірший.

Безробіття відбивається далі тяжче на мешканню. Родини починають тулитися в менших мешканнях. Розслідування Комісії знайшли багато родин, які колись жили окремо, а нині живуть разом по дві родини на апартамент. Деколи в одному апартаменті живе три й чотири родини.

Безробіття відбивається далі на дбанні за здоров'я. Люди перестають ходити до приватних лікарів, а зате внаслідок пораз більше до публичних лікарень. Ці знову перетягують працю. Їх фінанси ліквідовані, але зовсім вичерпані. Хорі мусять ждати інерз тяжкими й місцями на свою чергу. Видоздоровлюючи пацієнти мусять покидати шпиталі, заки це зовсім видоздоровлять.

Лікари загальною стверджують, що люди приходять без відповідного верхнього одягу, що спричиняє часті катари, кашелі, а відтак поважніші за нещадання. Люди не вибираються відповідно вже не тільки для удержання здоров'я, але навіть для одержання або задержання свого "дабучу".

Публичні школи зазнавали наливів дітей з приватних шкіл. Багато дітей з публичних шкіл покидає школу з недостатці одягу або грошей на сидання та шкільні прибори.

Цього роду образ являється неначе обжалуванням проти конгресу, котрий просто нічого не робить, щоб облекшити тяжке положення безробітних. Повалення проекту Ля Фолета й Костигена, які радили визначити на допомогу безробітним скромну, коли мірити розмірами потреби, суму 375 мільонів доларів, треба признати просто скандалом американського законодавства. Цей скандал американського законодавства. Цей скандал американського законодавства. Цей скандал американського законодавства.

Цей скандал американського законодавства. Цей скандал американського законодавства. Цей скандал американського законодавства.

Евг. Оваський.

## ІТАЛІСЦІ У СОВІТЧИНІ

"Дж Коррєре дєла Серя".  
Найбільший і найкраще поінформований часопис Італії, помітив дуже цікавий допис з Москви про спеціального кореспондента, Ческо Томазеллі, про те: "Як життєво чужинців в Савітський Рєпубліці".

Послухаємо:

"Чужинцю, що прибуває до Москви, очуваючий після 90 годин потуги, пожалювальні до вражіння, але без знання мови, якого Пушкін і Толстий ярапили свої зразкові твори, крадає себе кілька перших найвищесвітніших ладів у світі. Перше вражіння від Москви не із приємних. Безземельні вулиці, кріпкі та брудного снігу, здогадки котрим фінансує низькі будинки в два або й один поверх, часто збудовані з дерева; потік людей, що несеться по пішоходам, кривих людях, що затавлюються, наприклад, на лавках один на одного, формуючи довгі черги перед крамницями; рух не інтенсивний, але цілком безладний; трамваї з одним або двома причепленими вагонами, що домагаються відкритого шляху до довгих електричних двигунів; розбиті автобуси з гальмами, що верещать, як металеві пилі; тягарі вози, що наповнюють повітря гаромом і димом; автомобілі приватні (має бути) в ужитку установ та високих комісарів (Е. О.) і для публіки, — ці останні в жалю гіршому стані, — з невеликими як нахвилюванням шоперами; низькі важких санок, довгих, як катальфи, і санки на одне місце, з котрих виник мусить ухати час вигукувати, щоб не наїхати якогось пішохода, щоб не понаїхати від трамвая, — і в узагальненні, ледви віддалених від центру, зоріх хлопців на лавках, що жезадають чіа боді, крутяться сміливо, при самих кишечних нотах чи під носом в автомобілі, — мальовничі на вигляд, але все мальовничість такого роду, що мимовільно увесь здригається."

В готелі перша відповідь, що приїзний отримує, є: "Вся заняте". Але узагальнюючи терпінням, чесною — завважує

зруйнувати його? Ти вварячи чи що? крикнув ротмістр. — Хто тобі сказав таке? — Мій сотник сказав мені спитати тебе, чи ти прийшов сюди з сим наміром. Як ти, що сотник питає, нащо ти пісав по гарматі? Ротмістр змрикував, що крутити вже нема що, бо його задачу козакам треба зрадив. Сам не знав, як тепер поводитися: чи заперечити, чи признати, що правда, чи взагалі залишити розмову з козаком. Подумавши хвилю, відповів питанням:

— Хто твому сотникови напала твоя мисленітність? — Ти не хочеш відповісти на питання? — Як ти плетеш такі ісеїтнітції, що з тобою взагалі нема що говорити. — Твоя воля. Я питаю, ти можеш відповісти, або ні. Сидувати тебе не можу і не хочу. Коли ти не хочеш сказати, то ми вже знаємо, як воно є. Отже мій сотник каже тобі, що дорога до Гарду для тебе заважана. Також перекаже тобі, що як гармат сам не заверне, то вони й так до тебе не дійдуть. І ти ледки це знайдеш дорогу назад до своєї батьківщини.

— Знайду без провідника. — Я своє зорудував і відходжу. — Діа з Богом... що гадаю, господар не пугна би тебе, не пошастувати. Радку тобі зажалити, щоб його не зруйнувати.

Ротмістр вийшов. Марина вже стояла з початком до двері, ждучи на кінець той, для неї і для батька неможливо розмови. Як тільки ротмістр вийшов, вона ухилила зараз в кімнату і на столі поставила миску.

— Зараз принеся решту — сказала і вигнула. Козак не ждав па решту. Миску принеся до себе і взяв сія до лабик жареного индик. Марина надбала і поставила перед ним другу миску і забавок, кажуци:

— Зараз буде й чарка. Бигун вхопив збанок і не сучи його до уст, крикнув: — Не треба чарки, бо я мушу капітати. Я взагалі не до ристав би з вашою гостинністю, як би не те, що я нині кріп водю це не мав нічого в уст.

Коли Марина виходила по мід, вона переходила попри свого батька, що перенесав з ротмістром. Почула тільки папру сав, які її занепокоїли. Тепер, коли козак встав і сказав, що хоч кортити, решту, згисти, мусів іхати, бо вже й так загався, вона заступила сабою двері і сказала:

— Не тудя. Осв відчинене вікно. Виліз війком. Як підеш поза ці вниш наліво, то понаїхати просто на твою коню. Скоро сядь на нього і пускайся до фіртки, в чавом далі попри орожу. Там сядь не загорожений...

(Дальше буде).

пироблені ключі, що, відміняють всі ваші валики, про рукописи, що відфотографовують без вашого відома, всприснутість агентів ТІМ, — це все тут є цілком нормальним явищем. Нагляд над життям чужинців є постійний, хоч і ненавний. І поки чужинці витрачає гроші в свої валюти, — все є добре; але коли починає платити рублями, певне розчарування, приправлене вивагами, недоліками, умильовується на обличчя прислуги. Скажете — що за парадокс такий? Ні, не парадокс! Чужинцю просяється факт, що він є носієм буржуазних бактерій, він був одночасно носієм і доларів, Соціалістичний, який величезний потребує в закордонній валюті. Соціалістичний рубель не ходять за кордоном, і тому всі апаціти за кордоном треба робити в закордонній валюті. А тому навуку чужинця формується ціла організація, що відповіла справжньому позованню на чужинську валюту.

Візьмемо приклади. В чотирьох чи п'ятих готелях, влаштованих по європейськи, платяться за кімнату, що в Римі коштує 30 лірів, 100 лірів (більше 5 доларів) денно, є приписано платити за все в чужій валюті, найкраще — в доларах. Прислуга в кімнаті, прання білизни, прасування одягу, — все в доларах. Цікаво зазначити, що випрасування убрання для чоловіка коштує тут два і пів долара. Тижневий рахунок за прання білизни людини, що не любить брудно ходити, вносить від чотирьох до п'ятих доларів. Маєте потребу в цигаретах, сирниках, катках з оразками, чи в лоткових марках — все це знайдете в готельному переполозу, але все — лише за чужу валюту.

Цю систему введено тепер і по готельних ресторанах. Тут ресторани є однією, де можна їсти відповідно до наших звичок і нашого смаку. Можна втримати чужинця й дати йому, ілюзію, що він живе в столиці, тут грає навіть маленька оркестра, що в певні години відступає своє місце джаз-банді; дівчі на тиждень дозволено танцювати модерні танці, і навіть зноситься присутність кількох нічних бабок, — все нумеровано примірями, що орієнтується переважно на долар.

Входжу в один такий ресторан, що був один час найелігантнішим в цій Москві. У всіх столах повно людей, які їдуть пахочими, — люди, що у нас бачили жда десь у кормах по переміщенню чоловік з бородою негосподарю від кількох днів, жинки, переважно дівчата в стані переходу провинції до міста, незграбні, дивні, що на них дивитися лише з огляду на їх молодість та сміливі погляди, та ліній тіла, що вирисовується під голфами — іскривих колорів, але зде зинтих і велими злого смаку. Остання сала є майже порожня, — зарезервована для чужинців. Прислужник, підбігає дуже вичаю і подає мені лісту стару в трохи мовля, де ціни, на перший погляд, вражають своєю скромністю. Але ілюзія не довго триває: ціни в доларах...

Але ось другий ресторан, — та все розуміється не з тих, де тарілки з шини, склянки ний не можуть бути прозорі, запах капелу пахне над усім пахочими, а шматки сірого паперу, який ми легше уявляємо собі в зовсім іншому місці, служать одночасно і прислужником для витривалості і приємності для скандинавських чужинців. Тут не робиться різниці між чужинцями й своїми; але є віста з подвійними цінами. Отже — цікавий факт: страва, визначена в закордонній валюті, коштує менше від тієї самої страви, визначеної в рублях. Наприклад, котлет, з

кий коштує тут пів долара, має на другій лісті шину є одного рубля, як мало би бути відносно без вашого відома, всприснутість агентів ТІМ, — це все тут є цілком нормальним явищем. Нагляд над життям чужинців є постійний, хоч і ненавний. І поки чужинці витрачає гроші в свої валюти, — все є добре; але коли починає платити рублями, певне розчарування, приправлене вивагами, недоліками, умильовується на обличчя прислуги. Скажете — що за парадокс такий? Ні, не парадокс! Чужинцю просяється факт, що він є носієм буржуазних бактерій, він був одночасно носієм і доларів, Соціалістичний, який величезний потребує в закордонній валюті. Соціалістичний рубель не ходять за кордоном, і тому всі апаціти за кордоном треба робити в закордонній валюті. А тому навуку чужинця формується ціла організація, що відповіла справжньому позованню на чужинську валюту.

Візьмемо приклади. В чотирьох чи п'ятих готелях, влаштованих по європейськи, платяться за кімнату, що в Римі коштує 30 лірів, 100 лірів (більше 5 доларів) денно, є приписано платити за все в чужій валюті, найкраще — в доларах. Прислуга в кімнаті, прання білизни, прасування одягу, — все в доларах. Цікаво зазначити, що випрасування убрання для чоловіка коштує тут два і пів долара. Тижневий рахунок за прання білизни людини, що не любить брудно ходити, вносить від чотирьох до п'ятих доларів. Маєте потребу в цигаретах, сирниках, катках з оразками, чи в лоткових марках — все це знайдете в готельному переполозу, але все — лише за чужу валюту.

Цю систему введено тепер і по готельних ресторанах. Тут ресторани є однією, де можна їсти відповідно до наших звичок і нашого смаку. Можна втримати чужинця й дати йому, ілюзію, що він живе в столиці, тут грає навіть маленька оркестра, що в певні години відступає своє місце джаз-банді; дівчі на тиждень дозволено танцювати модерні танці, і навіть зноситься присутність кількох нічних бабок, — все нумеровано примірями, що орієнтується переважно на долар.

Входжу в один такий ресторан, що був один час найелігантнішим в цій Москві. У всіх столах повно людей, які їдуть пахочими, — люди, що у нас бачили жда десь у кормах по переміщенню чоловік з бородою негосподарю від кількох днів, жинки, переважно дівчата в стані переходу провинції до міста, незграбні, дивні, що на них дивитися лише з огляду на їх молодість та сміливі погляди, та ліній тіла, що вирисовується під голфами — іскривих колорів, але зде зинтих і велими злого смаку. Остання сала є майже порожня, — зарезервована для чужинців. Прислужник, підбігає дуже вичаю і подає мені лісту стару в трохи мовля, де ціни, на перший погляд, вражають своєю скромністю. Але ілюзія не довго триває: ціни в доларах...

Але ось другий ресторан, — та все розуміється не з тих, де тарілки з шини, склянки ний не можуть бути прозорі, запах капелу пахне над усім пахочими, а шматки сірого паперу, який ми легше уявляємо собі в зовсім іншому місці, служать одночасно і прислужником для витривалості і приємності для скандинавських чужинців. Тут не робиться різниці між чужинцями й своїми; але є віста з подвійними цінами. Отже — цікавий факт: страва, визначена в закордонній валюті, коштує менше від тієї самої страви, визначеної в рублях. Наприклад, котлет, з

кий коштує тут пів долара, має на другій лісті шину є одного рубля, як мало би бути відносно без вашого відома, всприснутість агентів ТІМ, — це все тут є цілком нормальним явищем. Нагляд над життям чужинців є постійний, хоч і ненавний. І поки чужинці витрачає гроші в свої валюти, — все є добре; але коли починає платити рублями, певне розчарування, приправлене вивагами, недоліками, умильовується на обличчя прислуги. Скажете — що за парадокс такий? Ні, не парадокс! Чужинцю просяється факт, що він є носієм буржуазних бактерій, він був одночасно носієм і доларів, Соціалістичний, який величезний потребує в закордонній валюті. Соціалістичний рубель не ходять за кордоном, і тому всі апаціти за кордоном треба робити в закордонній валюті. А тому навуку чужинця формується ціла організація, що відповіла справжньому позованню на чужинську валюту.

Візьмемо приклади. В чотирьох чи п'ятих готелях, влаштованих по європейськи, платяться за кімнату, що в Римі коштує 30 лірів, 100 лірів (більше 5 доларів) денно, є приписано платити за все в чужій валюті, найкраще — в доларах. Прислуга в кімнаті, прання білизни, прасування одягу, — все в доларах. Цікаво зазначити, що випрасування убрання для чоловіка коштує тут два і пів долара. Тижневий рахунок за прання білизни людини, що не любить брудно ходити, вносить від чотирьох до п'ятих доларів. Маєте потребу в цигаретах, сирниках, катках з оразками, чи в лоткових марках — все це знайдете в готельному переполозу, але все — лише за чужу валюту.

Цю систему введено тепер і по готельних ресторанах. Тут ресторани є однією, де можна їсти відповідно до наших звичок і нашого смаку. Можна втримати чужинця й дати йому, ілюзію, що він живе в столиці, тут грає навіть маленька оркестра, що в певні години відступає своє місце джаз-банді; дівчі на тиждень дозволено танцювати модерні танці, і навіть зноситься присутність кількох нічних бабок, — все нумеровано примірями, що орієнтується переважно на долар.

Входжу в один такий ресторан, що був один час найелігантнішим в цій Москві. У всіх столах повно людей, які їдуть пахочими, — люди, що у нас бачили жда десь у кормах по переміщенню чоловік з бородою негосподарю від кількох днів, жинки, переважно дівчата в стані переходу провинції до міста, незграбні, дивні, що на них дивитися лише з огляду на їх молодість та сміливі погляди, та ліній тіла, що вирисовується під голфами — іскривих колорів, але зде зинтих і велими злого смаку. Остання сала є майже порожня, — зарезервована для чужинців. Прислужник, підбігає дуже вичаю і подає мені лісту стару в трохи мовля, де ціни, на перший погляд, вражають своєю скромністю. Але ілюзія не довго триває: ціни в доларах...

Але ось другий ресторан, — та все розуміється не з тих, де тарілки з шини, склянки ний не можуть бути прозорі, запах капелу пахне над усім пахочими, а шматки сірого паперу, який ми легше уявляємо собі в зовсім іншому місці, служать одночасно і прислужником для витривалості і приємності для скандинавських чужинців. Тут не робиться різниці між чужинцями й своїми; але є віста з подвійними цінами. Отже — цікавий факт: страва, визначена в закордонній валюті, коштує менше від тієї самої страви, визначеної в рублях. Наприклад, котлет, з

кий коштує тут пів долара, має на другій лісті шину є одного рубля, як мало би бути відносно без вашого відома, всприснутість агентів ТІМ, — це все тут є цілком нормальним явищем. Нагляд над життям чужинців є постійний, хоч і ненавний. І поки чужинці витрачає гроші в свої валюти, — все є добре; але коли починає платити рублями, певне розчарування, приправлене вивагами, недоліками, умильовується на обличчя прислуги. Скажете — що за парадокс такий? Ні, не парадокс! Чужинцю просяється факт, що він є носієм буржуазних бактерій, він був одночасно носієм і доларів, Соціалістичний, який величезний потребує в закордонній валюті. Соціалістичний рубель не ходять за кордоном, і тому всі апаціти за кордоном треба робити в закордонній валюті. А тому навуку чужинця формується ціла організація, що відповіла справжньому позованню на чужинську валюту.

Візьмемо приклади. В чотирьох чи п'ятих готелях, влаштованих по європейськи, платяться за кімнату, що в Римі коштує 30 лірів, 100 лірів (більше 5 доларів) денно, є приписано платити за все в чужій валюті, найкраще — в доларах. Прислуга в кімнаті, прання білизни, прасування одягу, — все в доларах. Цікаво зазначити, що випрасування убрання для чоловіка коштує тут два і пів долара. Тижневий рахунок за прання білизни людини, що не любить брудно ходити, вносить від чотирьох до п'ятих доларів. Маєте потребу в цигаретах, сирниках, катках з оразками, чи в лоткових марках — все це знайдете в готельному переполозу, але все — лише за чужу валюту.

Цю систему введено тепер і по готельних ресторанах. Тут ресторани є однією, де можна їсти відповідно до наших звичок і нашого смаку. Можна втримати чужинця й дати йому, ілюзію, що він живе в столиці, тут грає навіть маленька оркестра, що в певні години відступає своє місце джаз-банді; дівчі на тиждень дозволено танцювати модерні танці, і навіть зноситься присутність кількох нічних бабок, — все нумеровано примірями, що орієнтується переважно на долар.

Входжу в один такий ресторан, що був один час найелігантнішим в цій Москві. У всіх столах повно людей, які їдуть пахочими, — люди, що у нас бачили жда десь у кормах по переміщенню чоловік з бородою негосподарю від кількох днів, жинки, переважно дівчата в стані переходу провинції до міста, незграбні, дивні, що на них дивитися лише з огляду на їх молодість та сміливі погляди, та ліній тіла, що вирисовується під голфами — іскривих колорів, але зде зинтих і велими злого смаку. Остання сала є майже порожня, — зарезервована для чужинців. Прислужник, підбігає дуже вичаю і подає мені лісту стару в трохи мовля, де ціни, на перший погляд, вражають своєю скромністю. Але ілюзія не довго триває: ціни в доларах...

Але ось другий ресторан, — та все розуміється не з тих, де тарілки з шини, склянки ний не можуть бути прозорі, запах капелу пахне над усім пахочими, а шматки сірого паперу, який ми легше уявляємо собі в зовсім іншому місці, служать одночасно і прислужником для витривалості і приємності для скандинавських чужинців. Тут не робиться різниці між чужинцями й своїми; але є віста з подвійними цінами. Отже — цікавий факт: страва, визначена в закордонній валюті, коштує менше від тієї самої страви, визначеної в рублях. Наприклад, котлет, з

кий коштує тут пів долара, має на другій лісті шину є одного рубля, як мало би бути відносно без вашого відома, всприснутість агентів ТІМ, — це все тут є цілком нормальним явищем. Нагляд над життям чужинців є постійний, хоч і ненавний. І поки чужинці витрачає гроші в свої валюти, — все є добре; але коли починає платити рублями, певне розчарування, приправлене вивагами, недоліками, умильовується на обличчя прислуги. Скажете — що за парадокс такий? Ні, не парадокс! Чужинцю просяється факт, що він є носієм буржуазних бактерій, він був одночасно носієм і доларів, Соціалістичний, який величезний потребує в закордонній валюті. Соціалістичний рубель не ходять за кордоном, і тому всі апаціти за кордоном треба робити в закордонній валюті. А тому навуку чужинця формується ціла організація, що відповіла справжньому позованню на чужинську валюту.

Візьмемо приклади. В чотирьох чи п'ятих готелях, влаштованих по європейськи, платяться за кімнату, що в Римі коштує 30 лірів, 100 лірів (більше 5 доларів) денно, є приписано платити за все в чужій валюті, найкраще — в доларах. Прислуга в кімнаті, прання білизни, прасування одягу, — все в доларах. Цікаво зазначити, що випрасування убрання для чоловіка коштує тут два і пів долара. Тижневий рахунок за прання білизни людини, що не любить брудно ходити, вносить від чотирьох до п'ятих доларів. Маєте потребу в цигаретах, сирниках, катках з оразками, чи в лоткових марках — все це знайдете в готельному переполозу, але все — лише за чужу валюту.

Цю систему введено тепер і по готельних ресторанах. Тут ресторани є однією, де можна їсти відповідно до наших звичок і нашого смаку. Можна втримати чужинця й дати йому, ілюзію, що він живе в столиці, тут грає навіть маленька оркестра, що в певні години відступає своє місце джаз-банді; дівчі на тиждень дозволено танцювати модерні танці, і навіть зноситься присутність кількох нічних бабок, — все нумеровано примірями, що орієнтується переважно на долар.

Входжу в один такий ресторан, що був один час найелігантнішим в цій Москві. У всіх столах повно людей, які їдуть пахочими, — люди, що у нас бачили жда десь у кормах по переміщенню чоловік з бородою негосподарю від кількох днів, жинки, переважно дівчата в стані переходу провинції до міста, незграбні, дивні, що на них дивитися лише з огляду на їх молодість та сміливі погляди, та ліній тіла, що вирисовується під голфами — іскривих колорів, але зде зинтих і велими злого смаку. Остання сала є майже порожня, — зарезервована для чужинців. Прислужник, підбігає дуже вичаю і подає мені лісту стару в трохи мовля, де ціни, на перший погляд, вражають своєю скромністю. Але ілюзія не довго триває: ціни в доларах...

Але ось другий ресторан, — та все розуміється не з тих, де тарілки з шини, склянки ний не можуть бути прозорі, запах капелу пахне над усім пахочими, а шматки сірого паперу, який ми легше уявляємо собі в зовсім іншому місці, служать одночасно і прислужником для витривалості і приємності для скандинавських чужинців. Тут не робиться різниці між чужинцями й своїми; але є віста з подвійними цінами. Отже — цікавий факт: страва, визначена в закордонній валюті, коштує менше від тієї самої страви, визначеної в рублях. Наприклад, котлет, з

кий коштує тут пів долара, має на другій лісті шину є одного рубля, як мало би бути відносно без вашого відома, всприснутість агентів ТІМ, — це все тут є цілком нормальним явищем. Нагляд над життям чужинців є постійний, хоч і ненавний. І поки чужинці витрачає гроші в свої валюти, — все є добре; але коли починає платити рублями, певне розчарування, приправлене вивагами, недоліками, умильовується на обличчя прислуги. Скажете — що за парадокс такий? Ні, не парадокс! Чужинцю просяється факт, що він є носієм буржуазних бактерій, він був одночасно носієм і доларів, Соціалістичний, який величезний потребує в закордонній валюті. Соціалістичний рубель не ходять за кордоном, і тому всі апаціти за кордоном треба робити в закордонній валюті. А тому навуку чужинця формується ціла організація, що відповіла справжньому позованню на чужинську валюту.

Візьмемо приклади. В чотирьох чи п'ятих готелях, влаштованих по європейськи, платяться за кімнату, що в Римі коштує 30 лірів, 100 лірів (більше 5 доларів) денно, є приписано платити за все в чужій валюті, найкраще — в доларах. Прислуга в кімнаті, прання білизни, прасування одягу, — все в доларах. Цікаво зазначити, що випрасування убрання для чоловіка коштує тут два і пів долара. Тижневий рахунок за прання білизни людини, що не любить брудно ходити, вносить від чотирьох до п'ятих доларів. Маєте потребу в цигаретах, сирниках, катках з оразками, чи в лоткових марках — все це знайдете в готельному переполозу, але все — лише за чужу валюту.

Цю систему введено тепер і по готельних ресторанах. Тут ресторани є однією, де можна їсти відповідно до наших звичок і нашого смаку. Можна втримати чужинця й дати йому, ілюзію, що він живе в столиці, тут грає навіть маленька оркестра, що в певні години відступає своє місце джаз-банді; дівчі на тиждень дозволено танцювати модерні танці, і навіть зноситься присутність кількох нічних бабок, — все нумеровано примірями, що орієнтується переважно на долар.

Входжу в один такий ресторан, що був один час найелігантнішим в цій Москві. У всіх столах повно людей, які їдуть пахочими, — люди, що у нас бачили жда десь у кормах по переміщенню чоловік з бородою негосподарю від кількох днів, жинки, переважно дівчата в стані переходу провинції до міста, незграбні, дивні, що на них дивитися лише з огляду на їх молодість та сміливі погляди, та ліній тіла, що вирисовується під голфами — іскривих колорів, але зде зинтих і велими злого смаку. Остання сала є майже порожня, — зарезервована для чужинців. Прислужник, підбігає дуже вичаю і подає мені лісту стару в трохи мовля, де ціни, на перший погляд, вражають своєю скромністю. Але ілюзія не довго триває: ціни в доларах...

Але ось другий ресторан, — та все розуміється не з тих, де тарілки з шини, склянки ний не можуть бути прозорі, запах капелу пахне над усім пахочими, а шматки сірого паперу, який ми легше уявляємо собі в зовсім іншому місці, служать одночасно і прислужником для витривалості і приємності для скандинавських чужинців. Тут не робиться різниці між чужинцями й своїми; але є віста з подвійними цінами. Отже — цікавий факт: страва, визначена в закордонній валюті, коштує менше від тієї самої страви, визначеної в рублях. Наприклад, котлет, з



